

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2013, în privința inculpaților

***Gubenco Maxim Iurie**, născut la 17 iulie 1990, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 162, ap. 5, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Gubenco Nicolai Iurie**, născut la 28 martie 1987, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 162 ap. 5, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>06 martie 2013 – 25 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>27 iunie 2013 – 25 septembrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>20 noiembrie 2013 – 12 februarie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 25 aprilie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Gubenco Nicolai a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e), f), g) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84, 90 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Gubenco Maxim a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e), f), g) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84, 90 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunile civile înaintată de Lăiteanu Boris și Prodaniuc Nicolae au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 22 ianuarie 2013, orele 22:00, Gubenco Maxim, împreună cu fratele său Gubenco Nicolae și cu minorul Vetrov Ivan, aflîndu-se pe str. Pușkin, la intersecția cu str. Libertății, din mun. Bălți, urmărindu-l pe Prodaniuc Nicolae, care deține funcția de administrator la BC „Banca de Economii” SA, din interes material, atacîndu-l din spate pe acesta și pe cunoscutul lui Lăiteanu Boris, punîndu-i în cap lui Prodaniuc N. un sac de materie, au aplicat în privința lui forța fizică, l-au urcat în automobilu W-Transporter, iar în privința lui Lăiteanu Boris au aplicat lovituri în regiunea capului și a corpului, cauzîndu-i leziuni corporale ușoare, ulterior legîndu-i și lui mîinile la spate, punîndu-i gluga scurtei pe cap, cu forța și contrar voinței lor, i-au capturat și împins pe ambii în salonul unui automobil, răpindu-i și deplasîndu-i timp de aproximativ 20-30 min. într-o direcției necunoscută. Oprindu-se lîngă un loc nestabil, l-au scos afară și amenințîndu-l pe Prodaniuc Nicolae cu consecințe negative pentru el și familia lui în caz că va refuza să conlucreze cu ei, concomitent punîndu-i din spatele capului un obiect folosit în calitate de armă, au cerut de la el să le comunice codurile de la seifurile bancomatelor ce le deservește, conform funcției pe care o deține și codurile de alarmă. Apoi l-au urcat din nou în automobil și peste aproximativ 20 de minute, i-au coborît în mun. Bălți pe str. Striscaia, dezlegîndu-i lui Prodaniuc N. frîngia de la mîini, le-au permis să plece.

Tot Gubenco Maxim, împreună cu fratele său Gubenco Nicolae, la 22 ianuarie 2013, orele 22:00, cunoscînd cu certitudine că Vetrov Ivan, a.n.22.06.1996, este minor, l-au telefonat și l-au chemat să vină în fața centrului comercial „Elite 2” din mun. Bălți, unde l-au rugat să le acorde un ajutor pentru a discuta cu careva persoană. Obținînd acordul minorului, l-au atras în activitatea criminală, participînd împreună cu el la săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e), f), g) Cod penal, adică la răpirea lui Prodaniuc Nicolae și Lăiteanu Boris, din interes material și cu aplicarea forței fizice.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e), f), g) Cod Penal, ca răpirea persoanei, comisă asupra două persoane, de mai multe persoane, din interes material, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, ca atragerea unui minor la activitatea criminală.

Instanța a respins declarațiile inculpaților că nu au avut intenție de a comite o infracțiune, dar de a face o glumă, deoarece probele acumulate și recunoscute de inculpați au confirmat intenția directă a lor în comiterea faptelor incriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpații au săvîrșit infracțiuni calificate ca gravă și mai puțin gravă, că ei nu au antecedente penale, sunt caracterizați pozitiv, s-au căit sincer de cele comise și a concluzionat oportun de a le numi o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură

penală și art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e), f), g), 208 alin. (1), 84 Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație personalitatea inculpaților, caracterul pericolului social al infracțiunilor săvârșite, circumstanțele în care au fost comise faptele, scopul pedepsei penale, modalitatea - au capturat persoanele fără a le explica motivul, i-au imobilizat, legând mâinile cu o frânghie, le-au pus gluga și un sac pe cap.

Declarația că acțiunile lor a fost un fel de glumă, demonstrează personalitatea lor, nivelul de dezvoltare morală și atitudinea lor față de viața și sănătatea persoanelor ce le înconjoară, care pentru ei nu are nici-o valoare. Nu și-au cerut scuze de la părțile vătămate, avînd un comportament ușuratic și lipsă de seriozitate în ședințele de judecată, nu au recunoscut vina, nu au conștientizat gravitatea acțiunilor sale, nu au recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate.

Obrăznicia și cinismul cu care au fost comise faptele indică asupra posibilității corectării inculpaților exclusiv prin izolare de societate.

3.1 A declarat apel și avocatul A. Procopciuc, în numele inculpaților, în care a solicitat casarea parțială a sentinței și reducerea pedepsei la 2 ani 8 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, drept recompensă pentru încălcările drepturilor fundamentale ale inculpaților, admise de organul de urmărire penală.

Apelantul a invocat că părțile vătămate, în cadrul urmăririi penale, nu au înaintat acțiune civilă privind repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, fapt ce denotă lipsa cărorva urmări grave survenite în urma acestor infracțiuni. În judecată părțile vătămate nu au dat declarații în procedura art. 364/1 Cod de procedură penală și deci nu s-au expus în ce constă daunele morale și materiale.

Gubenco Nicolae are la întreținere o mamă și o soră inaptă de muncă, tatăl pensionar și bolnav, este căsătorit și soția este studentă, fapt confirmat prin actele anexate la materialele dosarului, iar Gubenco Maxim este student și se află la întreținerea familiei sale.

La locul de trai inculpații sunt caracterizați pozitiv, anterior nu au fost supuși răspunderii penale sau contravenționale. Gubenco Nicolae are loc permanent de lucru și este unicul întreținător al familiei sale.

Aceste circumstanțe denotă despre posibilitatea aplicării unei pedepse nonprivative de libertate în limitele sancțiunii normelor imputate, cu aplicarea cerințelor art. 364/1 Cod de procedură penală, cu reducerea pedepsei cu 1/3 din minimul stabilit.

În cazul lui Gubenco Nicolae au fost încălcate drepturile la examinarea într-un termen rezonabil a cazului de tortură, prevăzut de Protocolul de la Istanbul, invocate de inculpat și apărarea sa în susțineri verbale. Însă, judecata nu a reacționat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2013, apelurile ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepselor inculpaților, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, infracțiunile săvârșite fiind una gravă și alta mai puțin gravă, că ei nu au antecedente penale, sunt caracterizați pozitiv, de circumstanțelor atenuante și agravante pe caz, ajungând corect la concluzia că nu este rațional ca inculpații să execute pedeapsa stabilită, aplînd temeinic față de ei prevederile art. 90 Cod penal.

Părților vătămate, care în instanța de apel au solicitat respingerea apelului procurorului, le -au fost cauzate daune materiale și morale, acestea nefiind înaintate în cadrul urmării penale și instanța în mod legal a admis acțiunile civile în principiu.

În cazul inculpatului Gubenco Nicolae nu au fost încălcate careva drepturi și nu există temeieri pentru aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că instanța de apel nu a dat suficientă eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse ce nu se racordă la personalitatea inculpaților, la caracterul și gradul de pericol social al celor săvârșite de inculpați, la circumstanțele stabilite pe cauză, cât și la cadrul legal existent.

Instanța de apel eronat, a ajuns la concluzia că corectarea inculpaților este posibilă fără izolare de societate, ne luînd în considerație personalitatea inculpaților, caracterul pericolului social al infracțiunilor comise, scopul pedepsei penale, modalitatea în care a fost comisă infracțiunea.

Hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, aceasta limitîndu-se doar la afirmația că instanța de fond, ținînd cont de gravitatea infracțiunilor pentru care inculpații au fost condamnați, de motivul infracțiunilor comise, de personalitatea acestora, lipsa antecedentelor penale, de prezența circumstanțelor atenuante și agravante pe caz, corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpații să execute pedeapsa cu închisoarea deoarece scopul pedepsei penale se va realiza și prin stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe un termen de probă de 2 ani pentru fiecare. Or, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se reține că în conform rechizitoriului: „*din materialul probant acumulat rezultă lipsa în acțiunile învinuiților a circumstanțelor agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal*” (f.d.215), iar împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor judecătorești, inclusiv cele reproduse în pct. **2 și 4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate ultimului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5** din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia instanței de apel conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele au aplicat inculpaților o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4) alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2013, în privința inculpaților Gubenco Maxim Iurie și Gubenco Nicolai Iurie, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2013, în privința inculpaților

***Gubenco Maxim Iurie**, născut la
17 iulie 1990, originar și locuitor al mun. Bălți, str. Ștefan
cel Mare 162, ap. 5, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

***Gubenco Nicolai Iurie**, născut la
28 martie 1987, originar și locuitor al mun. Bălți, str.
Ștefan cel Mare 162, ap. 5, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4) alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2013, în privința inculpaților Gubenco Maxim Iurie și Gubenco Nicolai Iurie, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 12 martie 2014

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco